

Tuomiolauselma

Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I esitetyn yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se on peräkkäin muutettuna 19.9.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1031/2008, 30.9.2009 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 948/2009, 5.10.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 861/2010, 27.9.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1006/2011 ja 9.10.2012 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 927/2012, on tulkittava siten, että digitaaliset videokamerat, joilla on kaksoistoiminto eli samalla sekä yksittäisten kuvien että videojakojen ottaminen ja tallentaminen, kuuluvat alanimikkeeseen 8525 80 91, vaikka näillä kameroilla on mahdollista ottaa ja tallentaa videojakoja vain resoluutiolla, joka on pienempi kuin 800 x 600 pikseliä, koska näiden digitaalisten videokameroiden pääasiallinen toiminto on tällaisten jaksojen ottaminen ja tallentaminen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

(¹) EUVL C 82, 4.3.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 30.4.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – ”Overgas Mrezhi” AD ja ”Balgarska gazova asotsiatsia” v. Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Asia C-5/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Maakaasun sisämarkkinoita koskevat yhteiset säännöt – Direktiivi 2009/73/EY – 3 artiklan 1 – 3 kohta ja 41 artiklan 16 kohta – Julkisen palvelun velvoitteet – Maakaasun varastointivelvoitteet toimitusvarmuuden ja toimitusten säännöllisyyden takaamiseksi – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan maakaasualan yrityksille asetettuihin julkisen palvelun velvoitteisiin liittyvä taloudellinen rasitus vyörytetään niiden asiakkaille – Edellytykset – Kansallisen sääntelyviranomaisen toimi, jolla asetetaan julkisen palvelun velvoite – Menettely – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 36 ja 38 artikla)

(2020/C 240/19)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Hakijat: ”Overgas Mrezhi” AD ja ”Balgarska gazova asotsiatsia”

Vastapuoli: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Muu osapuoli: Prokuratura na Republika Bulgaria

Tuomiolauselma

1) Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 1–3 kohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 36 ja 38 artiklan valossa, on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa säädetään, että maakaasualan yrityksille maakaasun toimitusvarmuuden ja toimitusten säännöllisyyden turvaamiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa asetetuista maakaasun varastointivelvoitteista aiheutuvista kustannuksista vastaavat kokonaisuudessaan kyseisten yritysten asiakkaat, jotka voivat olla yksityishenkilöitä, kunhan kyseisellä säännöstöllä tavoitellaan yleisen taloudellisen edun mukaista tavoitetta, se on suhteellisuusperiaatteen mukainen ja siinä säädetyt julkisen palvelun velvoitteet ovat selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia ja niillä turvataan se, että Euroopan unionin kaasualan yritykset voivat tarjota kansallisille kuluttajille palvelujaan tasapuolisesti.

- 2) Direktiiviä 2009/73 on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jolla mainitussa direktiivissä tarkoitettu kyseisen jäsenvaltion sääntelyviranomaisen vapautetaan tiettyjen kansallisen lainsäädännön säännösten, joilla säädetään säädösten antamista koskevasta menettelystä, noudattamisesta silloin, kun se antaa toimen, jossa asetetaan kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu julkisen palvelun velvoite, kunhan sovellettavalla kansallisella lainsäädännöllä voidaan taata, että kyseinen toimi on kyseisen säännöksen aineellisten vaatimusten mukainen eli se on kattavasti perusteltu ja julkaistu siten, että kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus ei vaarannu, sekä tuomioistuimen valvottavissa.

(¹) EUVL C 93, 11.3.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.5.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA v. Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

(Asia C-15/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Jätteet – Direktiivi 1999/31/EY – Käytössä olevat kaatopaikat – Kaatopaikan jälkihoitoaika – Pidentäminen – Kaatopaikkakustannukset – Saastuttaja maksaa -periaate – Direktiivin ajallinen soveltaminen)

(2020/C 240/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA

Vastapuoli: Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

Tuomiolauselma

Kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 10 ja 14 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sellaiselle kansallisen säännöksen tulkinnalle, jonka mukaan kaatopaikkaan, joka oli toiminnassa kyseisen direktiivin täytäntöönpanoajankohtana, on sovellettava mainitusta direktiivistä johtuvia velvoitteita ja etenkin kyseisen kaatopaikan jälkihoitoajan pidennystä ilman, että on tehtävä ero jätteiden sijoittamisajankohdan mukaan tai säädettävä toimenpiteestä, jolla pyritään rajoittamaan kyseisen pidennyksen taloudellisia vaikutuksia jätteiden haltijaan nähden.

(¹) EUVL C 164, 13.5.2019.